

РЕШЕНИЕ

№ 6485

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7271** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на заместник кмета на Столична община, чрез пълномощник юрк. М. Т., срещу решение № 1939 от 31.05.2022 г., постановено по НАХД № 1121/2022 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление №СО-Т-УИ-21-10-433/07.09.2029 г. издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на И. К. И., с ЕГН [ЕГН], с от [населено място], на основание чл.36, ал.1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв. за нарушение на чл.23 от Наредбата.

В жалбата се обосновават съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че нарушителят попада в обхвата на понятието "търговец" по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на Закона за защита на потребителите, тъй като при проверката е продавал описаните в АУАН и в наказателното постановление стоки. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществуващото на правния спор, с което да

бъде потвърдено наказателното постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - И. К. И., редовно призована, не се явява и не се представлява. Чрез пълномощника си - адв.Е. от Адвокатска колегия М., , изразява становище по касационната жалба в писмен отговор, с който моли решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила. Поддържа се, че в производството пред СРС по никакъв начин не е доказано, че е извършвана търговска дейност от И. И.. Твърди, че пред СРС е представено и доказателство, установяващо, че на датата на установяване на нарушението - 01.06.2021г. е било издадено Разрешение № 1021А от 01.06.2021г. със срок на действие от 01.06.2021г. до 30.06.2021г, на „М-Е-2” ЕООД, като лице, с право да извършва търговска дейност от името на търговеца, е И.. Наведени са и доводи, че отговорността за непредставяне на разрешителното е на „М-Е-2” ЕООД, а не на ответника по касация. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника, становището на представителя на СГП и събраните в хода на производството пред СРС доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № СО-Т-И-21-10-433/07.09.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на ответника по касация, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), за извършено нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО.

Въз основа на събраните в производството доказателства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 01.06.2021г. около 12.25 ч. експерти от Столичен инспекторат към Столична община - свидетелите Т. В. И. и Д. М. П., извършили проверка в [населено място], район Т., Ю. парк III част, вход - ул.Н., като установили, че И. К. И. извършва търговия на открито, предлагайки за продан балони и детски играчки, заемайки около 0,5м кв.м. площ, публична общинска собственост, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район Т..

При тези установявания е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 01.06.2021г. от Т. И.-ст.инспектор при СИ към СО, за нарушение на чл.23 от Наредбата. Актът е връчен на И., срещу подпис, на същата дата.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № СО-Т-И-21-10-433/07.09.2021 г. от заместник-кмет на Столична община, препис от което е връчен на процесуалния представител на И. на 17.12.2021г.

При тази фактическа обстановка, районният съд е обосновал правен извод, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентен орган и са спазени изискванията на процесуалния закон - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че от събраните по делото доказателства не е доказано по безспорен и категоричен начин извършване на нарушението и неговия автор. Приел е, че органите на Столична община не са проверили наличието на издадено разрешение в районната общинска администрация. Не били представени доказателства, които да установят, че санкционираното лице извършва търговия - не са представени доказателства да е извършена контролна покупка, която да потвърди осъществяването на търговска дейност.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

Съгласно чл. 23 от Наредбата (в редакцията преди промяната на нормата с Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г.), търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито, без разрешение. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито” и според нея това е търговия на дребно върху терени, общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други.

В производството пред районния съд свидетелските показания установяват, че И. И. е "продавала детски играчки и балони, а хората си купуваха", т.е. осъществявала е търговия като дейност, свързана с покупка и продажба на стоки, съобразно дефиницията на думата "търговия" в Речника на българския език. С това общоприето съдържание на думата търговия е описана извършената от И. дейност в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление.

С оглед на изложеното касационната инстанция не споделя доводите на въззивния съд за недоказаност на извършеното нарушение. Не се споделят и доводите за недоказаност на авторството на извършеното нарушение. В Акта за установяване на административно нарушение И. не е направила каквито и да било възражения. Възражения не е направила и във връчения ѝ срещу подпис Констативен протокол № КП-21-0037562 от 01.06.2021г. с предписание незабавно да бъде прекратена търговската дейност и освободена заетата общинска площ.

Доводи за извършвана търговска дейност по продажба на детски играчки и балони от името на друго юридическо лице не са наведени и в жалбата до Районния съд. В същата се твърди, че на 01.06.2021г. И. К. е "била в близост до щанд за продажба на царевица", но към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение не е извършвала търговска дейност с друга стока - твърдение, което не е подкрепено с доказателства - напротив - категорично е оборено от събраните в производството гласни доказателства.

Представеното Разрешение № 1021А от 01.06.2021г. за търговия на открито, издадено на "М-Е-2" ЕООД и квитанция са за продажба на царевица и то на място, различно от мястото на нарушението, посочено в АУАН и в НП, поради което и въззивния съд не е обсъдил тези писмени доказателства в решението си. Същите са и

неотнoсими към предмета на делoтo.

Липсата на контролна покупка също не води до извод за недоказаност на извършването на търговска дейност. Както вече бе посочено - от събраните гласни доказателства се установява, че лицето е извършвало продажба на детски играчки и балони, за което е получавала от клиентите пари и това е наблюдавано непосредствено от контролните органи, преди съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

Предвид изложеното извода на районния съд за недоказаност на извършеното нарушение и неговия автор е необоснован - направен в несъответствие с доказателствата по делoтo.

Противно на доводите в писмения отговор на ответника по касация - не са представени доказателства, че в момента на извършване на нарушението И. И. е имала разрешение за извършване на търговия на открито (лично или от името на друго лице). Недопустимо е да се вменява в тежест на административнонаказващия орган да издирва от името на кого и за чия сметка се осъществява търговска дейност без разрешение, при липса на каквито и да било твърдения в тази насока от нарушителя. Както вече бе посочено - представеното разрешение за търговия на открито е за друг вид стока и за друго място - различно от мястото на извършване на нарушението, посочено в НП.

Предвид изложеното и събраните доказателства, установяващи, че И. И. е извършвала търговия на открито, нарушавайки произтичащите от разпоредбата на чл.23 от НРУИТДТСО задължения, както и обстоятелството, че наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение съдържат всички необходими реквизити – обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и неговото авторство, които са напълно изяснени, съдът в настоящия състав, намира че решението на първоинстанционния съд се явява неправилно и незаконосъобразно постановено, поради което следва да бъде отменено и вместо него, при установената фактическа обстановка, да бъде потвърдено наказателното постановление.

При този изход на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН, на касатора се дължи своевременно претендираното юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция, в размер на 100 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1939 от 31.05.2022 г., постановено по НАХД № 1121/2022 г. по описа на Софийския районен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № СО-Т-В-21-10-433/07.09.2021г. издадено от заместник-кмет на Столична община.

ОСЪЖДА И. К. И., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

